

Henhold til Lov af 28. April 1931, jfr. Lov Nr. 364 af 18. December 1933, nedsatte Amdsudvalg i det Omfang, i hvilket det skønnes fornødent, for at han kan fortsætte Bedriften, indrømme ham Henstand helt eller delvis med et eller flere Afdrag, dog kun for saa vidt angaar Afdrag, der forfalder tidligst i 11. Juni Termin 1935 og senest i 11. December Termin 1936.

Samtidig med Meddelelsen af Henstand træffer Amdsudvalget Afgørelse af, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Afviklingen af de Afdragsbeløb, der omfattes af Henstanden. Afdragsbeløbene bør afvikles i saa nøje Overensstemmelse som mulig med Pantebrevets Bestemmelser med de Lempelser, som er en Følge af den meddelte Henstand. Afviklingen skal paabegyndes senest i 11. Juni Termin 1938 og maa ikke strække sig ud over 11. Juni Termin 1942. Saafremt Pantebrevet indeholder Bestemmelser om Erlæggelse af regelmæssige periodiske Afdrag mindst een Gang om Aaret, kan det dog — selv om de nævnte Frister derved overskrides — bestemmes, at de Afdragsbeløb, med hvilke der gives Henstand, først skal betales, efter at det sidste af de i øvrigt i Pantebrevet fastsatte Afdrag er forfaldet til Betaling, saaledes at Skyldneren derefter fortsætter med at betale Afdrag, indtil Henstandsbeløbene er betalt.

Henstand som nævnt kan ikke ydes, naar Skyldnerens manglende Betalingsevne maa tilskrives letsindige økonomiske Dispositioner, Forsømmelighed eller Arbejdsuvillighed, eller det ikke kan anses for overvejende sandsynligt, at Henstanden vil gøre det muligt for ham at fortsætte Bedriften og opfylde sine Forpligtelser. Henstand kan endvidere ikke ydes, naar det oplyses, at Skyldneren, f. Eks. ved Indfrielse af Gæld med efterstaaende Prioritet, Kautionsforpligtelser eller lignende uden tvingende Grund har unddraget sig Midler til Dækning af Afdraget eller Afdragene. Endvidere skal Ydelse af Henstand ordentligvis nægtes, naar dennes Indrømmelse skønnes at ville medføre uforholdsmæssig Skade for Fordringshaveren.

Bestemmelserne i 1ste—3die Stykke gælder ikke for Kredit- og Hypotekforeningslaan.

§ 4.

Den en Skyldner i Henhold til § 3 indrømmede Betalingshenstand omfatter ogsaa eventuelle Kautionister for den paagældende Fordring, og disse frigøres ikke som Følge af Betalingshenstanden for deres Forpligtelser.

Tinglysning af Henstandsgivelsen er ikke nødvendig.

I Tilfælde, hvor det ikke skønnes fornødent at give Skyldneren Henstand med Betaling af Afdrag af samtlige Pantefordringer, bør Pligten til at yde Henstand fortrinsvis paalægges de sekundære Panthavere.

Bestemmelse i Skylddokumentet om, at Gælden paa Grund af Udeblivelse med Afdrag forfalder til Betaling, kan ikke gøres gældende, naar Henstand gives i Medfør af denne Lov.

Med Hensyn til Bortfald af de til Henstanden knyttede Virkninger finder Bestemmelserne i § 11 i Lov af 11. Marts 1933, jfr. nærværende Lovs § 2, tilsvarende Anvendelse.

Fra det Tidspunkt, da Henvendelse til Amdsudvalget om Henstand er sket, og indtil Udvalgets Afgørelse er truffet, kan Retsforfølgning ikke indledes eller fortsættes for nogen Fordring, der omfattes af denne Lov, og for hvilken Henstand er begæret. Saafremt Afgørelsen ikke foreligger inden 4 Maaneder fra det Tidspunkt, da Henvendelse til Amdsudvalget om Henstand er sket, kan Fogeden dog bestemme, at en Begæring om Retsforfølgnings Indledning eller Fortsættelse skal nyde Fremme, naar